

vis Betryggelse derved, at Præsten har et vist Lovmæssigt og som Følge deraf pligt-lydigt Tilsyn med Skolevæsenet. Naturligvis maa man ønske, at dette Tilsyn holdes indenfor de rette Grændser. Jeg troer, at der er nogen Anledning til at ønske Skolecommissions Omraade nærmere bestemt justement ved Lov, og derfor troer jeg ogsaa, at man har Grund til at være det ærede Medlem, der har indbragt dette Lovforslag, taknemmelig derfor. Dette forhindrer naturligvis ikke, at en eller anden Forandring i det indbragte Lovforslag kan være rigtig at faae indført. Min ærede Nabo tilhøire (Chr. Jensen) har allerede henledet Opmærksomheden paa § 2 c. og det Duffelige i, at en Forandring heri fandt Sted. Jeg er enig med det ærede Medlem i at ønske en Forandring paa dette Punkt. Naar der tales om extraordinære Ferier i en Skole, saa antager jeg, at derunder ogsaa er indbefattet en enkelt Dag, hvor Læreren af en eller anden ret gyldig Grund ønskede at fritages for at holde Skole. Det kan jo overmaade let være Tilfældet, at der kommer en Forhindring for Læreren, saa pludselig, og med saa kort Varjel, at det vilde være et temmelig besværligt Maskineri, om Skolecommissionsjonen som Følge deraf skulde samles. Jeg troer, det vilde være mere praktisk, at et enkelt Medlem, som af de øvrige Medlemmer i Commissionen i Forveien var udnævnt dertil, var bemyndiget til i saadanne Tilfælde at tage Beslutning om en saadan enkelt Fridag, hvor Læreren havde Forhindring. Naar jeg sammenligner §§ 5 og 6 i Lovforslaget, forekommer det mig, at der er nogen Uoverensstemmelse tilstede mellem disse 2 Paragrapher. § 5 hedder, det; Skolecommissionsjonen kan kun fatte Beslutninger eller vedtage Indstillinger, Erklæringer og Betænkninger i samlede Møder, men derimod hedder det kun i § 6: „Ingen Beslutning kan tages af Commissionen, naar ikke mindst to Medlemmer ere tilstede og ere enige om samme“. Jeg antager det ærede Medlems Mening har været den, at ingen Beslutning kan tages og ingen Indstilling, Erklæring eller Betænkning vedtages af Commissionen; naar ikke to Medlemmer af denne ere tilstede. Dette har vist

været det ærede Medlems Mening, men i saa Fald troer jeg, at en Fuldstændiggjørelse af § 6 i saa Henseende tydeligere vilde udtrykke Lovforslagets Tanke.

Motivitt: Med Hensyn til det Duffe, som det ærede Medlem for Veile Rints 3die Valgtreds (Th. Nielsen) udtalte om Tilsynet i Skolerne, kan jeg gjerne følge ham; men da denne Sag ikke ligger for, og da der endnu ikke er Noget derved at gjøre, skal jeg ikke gaae nærmere ind derpaa. Jeg skal kun udtale, at jeg ifølge den Stilling, som jeg i sin Tid indtog, da Communalloven var til Forhandling her i Salen, navnlig dens § 16, som omhandler dette Punkt, ikke kan Andet end være det ærede Medlem, som har indbragt dette Forslag, takkyldig, fordi han er fremkommen dermed. Dengang stemte jeg imod at drage den Myndighed bort fra Sogneraadet, som hidtil var henlagt dertil, navnlig med Hensyn til at have det Indseende med Skolevæsenet, som nu er overdraget til Skolecommissionsjonen. Jeg forudsaae ogsaa dengang meget godt, at det vist ikke vilde vare længe, inden der vilde lyde Røster her i Salen om paa en eller anden Maade at faae en Forandring heri bragt tilveie, og jeg har da heller ikke seet urigtigt i saa Henseende. Jeg maa derfor ret ønske, at dette Forslag vil blive høiet til Lov. — Jeg har egentlig begjært Ordet for at henlede den ærede Forslagsstillers Opmærksomhed paa et Par Punkter, som jeg kunde ønske mig, at den ærede Forslagsstiller vilde lægge sig paa Sinde, navnlig angaaende §§ 4 og 6. § 4 lyder saaledes: „Enhver Brevveppling, vedkommende Bestyrelsen af en Landcommunes Skolevæsen, skal finde Sted mellem Sogneraadet, som den stedlige Skolebestyrelse, og vedkommende Skoledirection eller andre overordnede Autoriteter. De Erklæringer, nogen af disse Autoriteter maatte forlange af en Skolecommissionsjon angaaende Sager, der i Henhold til § 2 ligge indenfor dens Omraade, maae begjæres gennem Sogneraadet og indsendes gennem samme“. Her udtales det nemlig kun, at Erklæringer, som afslæses Skolecommissionsjonen af de overordnede Autoriteter skulle gaae igjennem Sogneraadet.